

AUTSAJDERI

Prva sezona

BUNTI

1. S. E. Hinton, *Autsajderi*
2. Ulrich Plencdorf, *Novi jadi mladoga V.*
3. Lori Hols Anderson, *Progovori*

Druga sezona

BAJKE ZA ODRASLE

1. Tanja Milenković, *Začarana krv jednoroga*

TANJA
MILENKOVIĆ

ZAČARANA
KRV
JEDNO
ROGA

■ Laguna ■

Copyright © 2025, Tanja Milenković
Copyright © ovog izdanja 2025, LAGUNA

Edicija Outsajderi
S2: E1

Yo lo vi

Los desastres de la guerra, Don Francisco Goya

(*Video sam to* – iz ciklusa *Užasi rata* don Franciska Goje)

Gernika

Pikaso je živeo u Parizu pod nemačkom okupacijom tokom Drugog svetskog rata. Priča se da ga je nemački oficir jednom upitao, kada je video fotografiju *Gernike* u Pikasovom stanu: „Jesi li ti to uradio?“, a Pikaso je odgovorio: „Ne, ti si.“

„Onda sam sisao sve dok se nisam napio njene začarane krvi.“ Nabokov, *Lolita*

SADRŽAJ

1. Začarana krv jednoroga	9
2. Kako je sve počelo (Devojčica i smarač) . .	17
3. Devojčice-srne i dečaci-jeleni.	21
4. Knjiga senki.	27
5. Demonski plan	33
6. Srna i jelen	41
7. Mesečev zrak	43
8. Zmajevi zubi	51
9. Drevna starica	57
10. Krepao kotao	61
11. Reči za vrane	67
12. U kući bez zida	75
13. Kapi znanja	77

14. Metamorfoza	87
15. Polje jednoroga	95
16. Plava grobnica	107
17. Kao druge devojčice	117
18. Začarana šuma	123
19. Kraljičin sin	131
<i>Intervju s autorkom.</i>	141
<i>O autorki.</i>	149

1

Začarana krv jednoroga

Baba i tetka su s mamom sedele oko kotla i kuvale ručak. Ubacivale su peršun i luk i šaku ružnih reči. Kada su me videle, prosiktale su: „Udebljala se, udebljala se, udebljala se.“ Mama je značajno klimala glavom i ponavljala za njima: „Udebljala se, udebljala se, udebljala se.“

Vratila sam se u svoju sobu, htela sam da vrištim i da polupam sve oko sebe. Ali nisam, samo sam uzela čokoladu koju sam sakrila ispod kreveta. Zarila sam zube u njeno nežno telo i slatku krv sam joj pila dok nisu prestale da me bole reči „udebljala se, udebljala se, udebljala se“.

Bila sam peti razred, trebalo je da izaberemo s kim ćemo da sedimo. Sa mnom niko nije hteo da sedi, pa sam počela da plačem. Toliko sam plakala da sam od

suza napravila baricu na stolu. Svi su mi se smejali jer im je bila smešna barica mog očaja.

Vratila sam se kući i legla u krevet obučena.

Napravila sam sendvič od mesa jednoroga i kidala komade dok nisam samlela i poslednji trag.

Uveče je dvadesetoro dece došlo ispod našeg prozora da zove sestru napolje. Sišla sam niz stepenice po još jednorogovog mesa i tata je gledao u mene i rekao: „Opet jedeš.“

Komadala sam meso kao vuk parče meseca, a niz moje grlo se slivala začarana krv rogatog konja. Dok sam pohlepno sisala ljubičastu krv, razmišljala sam kako bih volela da imam kome da pričam o vukovima. Koliko bih volela da imam kome da kažem kako boli kad deca dođu po sestru, a mene niko ne zove. Koliko žudim da nekome kažem kako boli kada sama sedim u klupi i pravim barice suza umesto prijateljstva. Zarila sam se u poslednji komadić mesa i oblizala zube kad sam ga progutala.

U školi su me nažuljale patike, pa sam morala da hramljem do učionice. Hramala sam sve do svog mesta, a dečaci su mi se smejali i imitirali me. Proizvodili su kromanjonske zvuke dok sam prolazila i govorili da ćopam kao Hromi Daba. Ćutala sam i tražila pogledom nekog ko je sâm kao i ja.

Na likovnom sam pričala i neko me je udario u teme. Mislila sam da je neki dečak, ali su mi rekli da je nastavnik.

Kad sam dolazila u školu, čula sam iza sebe da je stariji momak rekao da sam kreten, a drugi dečak je rekao da ekstra crtam.

Posle škole sam se potukla s dečakom iz razreda jer mi je govorio ružne reči. Gurnuo me je u blato i bila sam potpuno prljava. Sve me je bolelo i ušla sam u tramvaj, a dva starija momka su stala pored mene i zapitkivala me iz koje sam štale pobegla. Rekla sam iz one u kojoj vas je majka okotila i hteli su da me udare, ali nisu smeli jer je bilo ljudi oko nas.

Vratila sam se kući i tata je video da sam sva blatnjava i neuredna. Rekao je da sam pala jer ne mogu da se održavam na nogama od debljine i da treba da smršam. Otišla sam u sobu i uzela sam čokoladu iz ladice; preklala sam je. Kidala sam njeno telo, žvakala sam njene sitne kosti i pila njenu grožđanu krv. Nisam osećala ukus, samo sam osećala kako bole grubi komadi dok se spuštaju niz moje grlo. Gutala sam dok nisam zaboravila da moram sutra opet u školu. Kad sam sišla, pitala sam mamu je l' ima čokolade od juče i mama mi je rekla: „Samo na hranu misliš.“

Na velikom odmoru su me dečaci naizmenično udarali u glavu. Rekla sam tati da su me dečaci udarali, a on me je pitao kako to da samo mene udaraju i kako to da samo ja imam probleme.

Otvorila sam frižider i nije bilo ničeg slatkog. Mama je to videla i rekla kako nije zdravo da jedem mnogo slatkiša i da treba više da hodam.

Pitali su me zašto nemam veću ocenu iz matematike, kako Anica i Marica mogu da dobiju pet. Kad roditelji Anice i Marice odu na roditeljski, njih nastavnici uvek hvale i oduševljavaju se njihovim peticama. Trebalo bi da imam petice kao Anica i Marica. Anica i Marica su mršave i nikad ne jedu slatkiše posle šest. Anicu i Maricu svi vole i imaju sa kime da izađu napolje. Anica i Marica imaju plavu kosu i plave oči i mesečinast osmeh. Anica i Marica se nikad ne ljute i uvek pomažu mami u kući. Trebalo bi da sam Anica i Marica.

Iza škole su bile Anica, Marica i Hana. Rekle su mi da izgledam kao strašilo, a ja sam njima rekla da ću ih gađati smećem sa ulice ako me ne puste da prođem. Anica i Marica su me uhvatile za ruke, a Hana me je šutnula u stomak. Ja sam pokazala srednji prst Hani da se osvetim, a one su se naljutile na mene i tužile su me učiteljici. Aničina mama je rekla da je u redu što su me šutnule u stomak jer sam ja pokazala srednji prst.

Kod kuće su me mama i tata poseli na stolicu da tako sedim ceo dan i razmislim šta sam uradila. Pitali su me da li sam nekad njih videla kako pokazuju srednji prst i ko me je tako vaspitao. Uplašili su se da će da dođe Aničina mama i da će da priča sa njima.

Uzela sam čokoladicu iz torbe i otkinula sam joj glavu.

Pantalone su mi se pocepale između nogu od trenja butina. Otišli smo u butik da kupimo nove, ali nije bilo ženskih koje sam mogla da obučem. Kupila sam muške pantalone jer su jedine bile dovoljno široke. Na času su mi dečaci dobacivali zbog muških pantalona, pitali su da li treniram da budem sumo rvač, i imitirali zvuke groktanja. Odlučila sam da ih više ne oblačim kada idem u školu. Mama me je pitala gde su, a kad sam joj rekla da ne želim da ih nosim, gađala me je rečima: „Nisi u poziciji da biraš jer si debela.“

Rastrgla sam sendvič napola i trpala u usta dok sam tražila začaranu krv jednoroga.

Volela bih da odem na Mesec, jer je na Mesecu u redu što imam crnu kosu i oči boje srnećih leđa. Na Mesecu je u redu što je moja dlaka crna, a moji nokti dugi kao kandže. Na Mesecu mogu da zavijam i da čujem povratno zavijanje. Mogu da režim ako me neko pita zašto nisam Anica i Marica. Mogu

da crtam konje i da spavam sa vukovima. Mogu da čitam knjige i pričam o njima. Na Mesecu žele da slušaju kako pričam i ne prekidaju me rečima „sma-raš“, „dosadna si“. Na Mesecu, kada kažem da me je neko dirao, slušaju me i zagrlje. Na Mesecu me poljube kada plačem. Na Mesecu mi miluju kosu kada želim da spavam.

Volim mesečinu, ona mi obasjava put do kuće. Moja kuća je tamo gde mi kada kažem „neko me je dirao“, odgovore „ne brini se, imaš mene“.

Mama je donela garderobu koju su odbacile njena drugarica i njene jako mršave kćerke. Ja tu odeću nikad ne mogu da obučem, jer da bih mogla, trebalo bi da prestanem da jedem. To je nemoguće jer mi treba začarana krv jednoroga. Mama mi je rekla da probam, a ja nisam mogla da zakopčam rajsferšlus.

Uzela sam salamu iz frižidera i kidala sam je dok je nisam raskomadala u paramparčad.

Kada sam ulazila u školu, grupa dečaka je dovikivala za mnom i režala i brundala. Čula sam kako viču moje ime namerno pogrešno.

Vratila sam se kući i tražila sam da jedem. Mama je rekla: „Samo na hranu misliš.“

Morala sam da pojedem sendvič jer nije bilo ničeg slatkog. Lomila sam mu setne kosti i kidala sam

hleb. Naglo sam se okrenula i videla mamu kako me uporno gleda. Zarila sam se u slaninu i pila njenu masnu krv. Krv slanine nije bila začarana, pa sam nastavila da tražim.

Mama i tata su otišli u Mesečinovo da kupe nove jorgane. Mi smo ostali kod kuće sami, nadgledali su nas roditelji Anice i Marice. Igrali smo se i ja sam pala na pod držeći svoju loptu. Anica je htela da mi uzme loptu, da bih je sprečila, ujela sam je. Kad su se tata i mama vratili kući, tata je arlaukao na mene i rekao da se ponašam kao divlja zver.

Uzela sam hleb kradom i izvadila sam mu stomak. Gutala sam njegovu meku utrobu i smeštala je u svoju.

Brata i sestru su drugari zvali na rođendan, a mene su zvali samo zato što su morali. Na žurci smo pojeli parče torte i otišli da se igramo. Htela sam da u bojanci obojim kožu princeze žutom bojom, a slavljenica je počela da vrišti jer sam joj upropastila sliku. Sišla sam niz stepenice po još jedno parče kolača. Njena mama mi je rekla da nije sramota jesti, nego da je sramota krasti. Pojela sam drugo parče torte, ali u njoj nije bila začarana krv jednoroga.

Mama i tata su gledali u mene jer su znali šta sam uradila. Rekli su da me niko ne zove na rođendan jer uvek nešto upropastim. Da me zato niko ne zove

napolje. Rekli su da me svi mrze i da ću ostati sama jer sam divlja.

U sobi sam prislonila nežnu stranu zgloba na usta i našla sam puls. Snažno sam zarila očnjake u njega i počela požudno da pijem crvenu tečnost, začaranu krv jednoroga.